

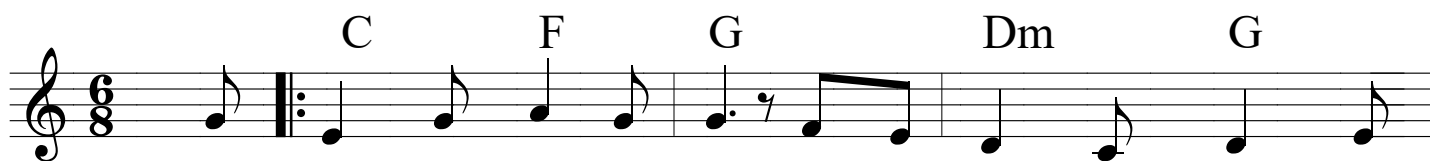
Ngọn Đèn Dâng Hiến

(Lời Dâng số 64)

Thơ: R. Tagore

Nhạc: Lm. Ân Đức, 91

Diễn tả

1. Hỡi nàng trinh nữ kia ơi! Em đi đâu chiều buông xuống

2. Hỡi nàng trinh nữ kia ơi! Em đi đâu màn đêm xuống

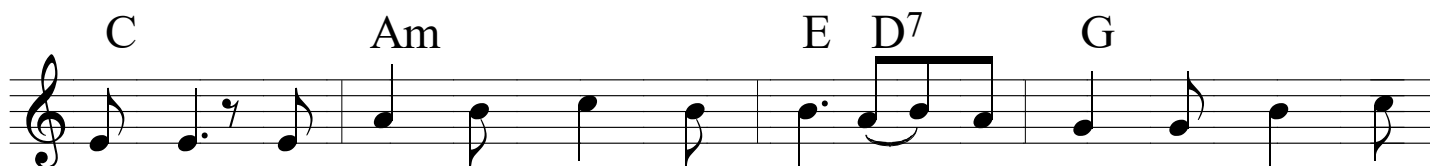
3. Hỡi nàng trinh nữ kia ơi! Em đi đâu trời khuya lắm

rồi? Bên bờ sông vắng quanh hiu, em khuất chìm trong đám cỏ

rồi? Nắng chiều đã tắt từ lâu, đêm buông dần im vắng quanh

rồi? Lúc nửa đêm thiếu vắng trăng, đêm khuya này không có vắng

cao cao. Đèn kia em thấp đi đâu, áo che đèn chập chồn trong

hiu. Đèn em thấp sáng lung linh, cố sao nàng còn đi đâu

trăng. Đèn kia em áp trong tim, cố sao nàng còn tìm chi

gió? Nhà tôi em biết hay không? Căn nhà tôi tắm tối u

nữa?

nữa?

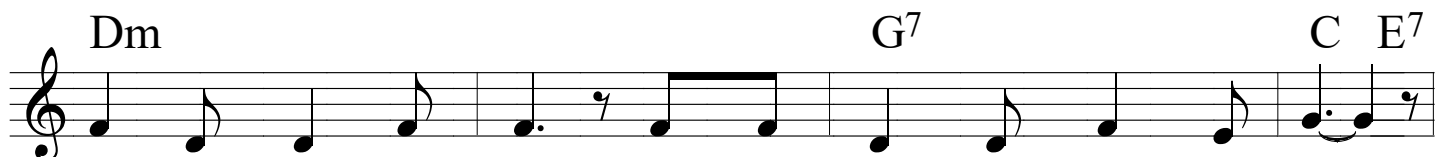
buồn, đời tôi sao vẫn cô đơn? Cho tôi xin mượn ánh đèn hồng.

Nàng ngược mắt thâm u băng khuôn nhìn tôi trả lời:

Nàng ngược mắt thâm u băng khuôn nhìn tôi trả lời:

Nàng dừng bước suy tư băng khuôn nhìn tôi trả lời:

Em thả đèn trôi sông lúc ánh chiều vàng sắp lịm tắt.

Em cầm đèn ra đây dâng cho bầu trời đêm huyền bí.

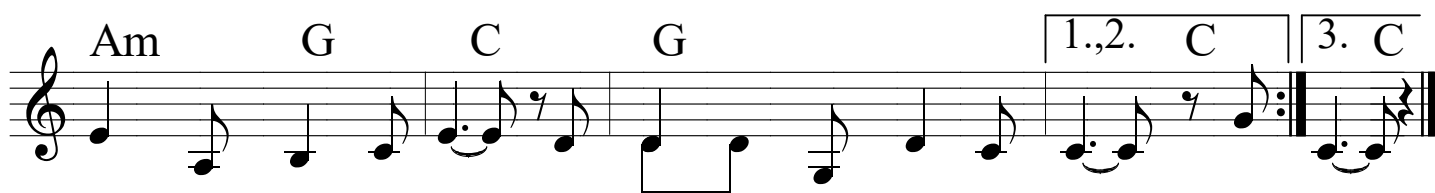
Em dự hội Hoa Đăng em đem đèn dự đêm hội lớn.

Tôi lặng đứng ngẩn ngơ một mình giữa đám cỏ cao cao.

Tôi lặng ngẩn ngơ ngọn đèn giữa khoảng trời bao la.

Tôi lặng đứng ngẩn ngơ ngọn đèn nhỏ bé nàng mang đi.

Ngắm ngọn đèn hiu hắt trôi theo dòng nước bập bênh. 2. Hỡi...

Cháy miệt mài vô ích tiêu hao trong màn tối chập chùng. 3. Hỡi...

Biến chìm đâu vô ích trong muôn ngọn lửa chập... ...chùng.